

Malchuyot, Zichronot & Iyov: Why is There No Teshuva on RH?

Rambam Teshuva intro

This text describes one mitzvah; that a sinner should repent from his sin before God and confess. This mitzvah and the fundamental principles of faith that follow in relation to it are explained in the coming chapters.

Rambam Teshuva 1:1

All of the commandments in the Torah: whether they be the positive commandments, or the negative commandments; if a person transgressed any of them, whether he did so intentionally, whether he did so unintentionally, **when he repents and returns from his sin - he is obligated to confess before God**, blessed be He, as it says (Numbers 5:6-7), *When a man or a woman does any of the sins of man...and he shall confess his sin that he committed...* - this refers to a verbal confession. And confession, that is a positive commandment.

Rambam Teshuva 2:6

Even though *teshuvah* and crying out are desirable all year, on the ten days between Rosh HaShana and Yom Kippur, they are more desirable, and are immediately received, as it says: "Seek out G-d and you will find him. Call to him, and he will be close." This is talking about someone who is doing *teshuvah* alone. But if someone is doing *teshuvah* as part of a quorum, anytime that they do *teshuvah* with a full heart, they are answered, as it says, *[For what great nation is there, that has God so near to them,] as the Lord our God whenever we call to Him* (Deuteronomy 4:7).

1. רמב"ם הקדמה להלכות תשובה

הלכות תשובה. מצות עשה אחת, והוא שישוב החוטא מחטאו לפני ה' ויתודה. וביאור מצוה זו ועיקרים הנגזרים עמה בגללה בפרקים אלו.

2. רמב"ם הל' תשובה א:

כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה **כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנגאמר** (במדבר ה' ו) "איש או אשה כי יעשו" וגו' (במדבר ה' ז) "והתנדו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים. ודוי זה מצות עשה.

3. רמב"ם שם ב:

אף על פי שהתשובה והצעקה לפה לעולם. בעשרה הימים שבינו ראש השנה ויום הכפורים היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד שנגאמר (ישעיה נה ו) "דרשו ה' בהמצאו". במה דברים אמורים בנחיד אצל צבור כל זמן שעושים תשובה וצועקים בלב שלם הם נענין שנגאמר (דברים ד ז) "פה" אלהינו בכל קראנו אליו":

6. קיצור שולחן ערוך סימן קכט סעיף יא

בראש השנה כשאומר אבינו מלפנינו חטאנו לפניך, אין להכות באגרוף על החזה כמו בחל וביום הכפורים, כי אין אומרים ודוי בראש השנה שהוא יום טוב. אלא יכון הפרוש, אבינו מלפנינו חטאנו לפניך, כלומר, אבותינו חטאו לפניך שעבדו עבודה זרה, אצל אנחנו אין לנו מלך אלא אתה. לכן אבינו מלפנינו, עשה עמנו למען שמך (תקפד).

On *Rosh Hashanah*, when you say *Avinu malkeinu chatanu lefanecha* [Our Father, our King, we have sinned before You] you should not beat your breast as on weekdays and on *Yom Kippur*, because we do not say *vidui* —confession, on *Rosh Hashanah*, which is a *Yom Tov*. You should have this interpretation in mind [when saying *Avinu malkeinu*]: Our Father, our King, we have sinned before You, meaning, our forefathers sinned before You, because they worshiped idols, but as for us, we have no King but You. Therefore, our Father, our King, deal [kindly] with us for Your Name's sake.

4. בית יוסף אורח חיים סימן תקפד

נוהגין בקצת מקומות לומר בראש השנה אחר התפלה אבינו מלכנו חטאנו לפניך... ונראה לי דשאר בקשות שאומרים באבינו מלכנו אומרים בראש השנה אבל חטאנו לפניך וכן כיוצא בו דבר שיש בו הודאת חטא אין אומרים מהטעם שאין אומרים וידוי בראש השנה:

5. מגן אברהם אורח חיים סימן תקפד ס"ק ב

כ' הרב"י בשם כל בו שלא לומר א"מ חטאנו לפניך שא"א וידוי בר"ה וכ"כ הזוהר אבל לומר פסוקים שיש בהן הזכרת חטא אין קפידא כיון שאינו דרך וידוי (כ"ה ס"י רל"ח) ... ובפ"י המחזור ראיתי שמפרש א"מ חטאנו לפניך כלומר אבותינו חטאו שעבדו ע"א ואנו אין לנו מלך אלא אתה לכן עשה עמנו למען שמך ע"כ ובזה נתיישב מנהגינו שאומרים אותו בר"ה

7. ברכת קדושת היום – שחרית / מנחה / מעריב

יום הכיפורים	ראש השנה	יום טוב	שבת
<p>אֶל־לִהְיוּ וְאֶל־לִהְיוּ וְאֶל־לִהְיוּ אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם (לשבת): הַשְּׁבִיט הַזֶּה וּבַיּוֹם הַכְּפוּרִים הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מוֹחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֵּר: וְנֹאמַר מִחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבֵה אֱלֹהִי כִּי גִאֲלִיתִךָ: וְנֹאמַר כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:</p>	<p>אֶל־לִהְיוּ וְאֶל־לִהְיוּ אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכַבוֹדְךָ, וְהַנָּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ, וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ, וַיִּדַע כָּל פְּעוּלְךָ, כִּי אֵתָה פְעַלְתָּ, וַיִּבִין כָּל יְצוּר, כִּי אֵתָה יְצַרְתָּ, וַיֹּאמֶר כָּל אִשׁוּר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֹךְ, וּמְלֹכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:</p>	<p>וְהַשִּׁיאֵנוּ ה' אֶל־לִהְיוּ אֶת בְּרַכְּתָּ מוֹעֲדֶיךָ. לַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן. כְּאִשׁוּר רְצִיתָ וְאִמְרַתָּ לְבָרְכֵנוּ:</p>	
<p>(לשבת): אֶל־לִהְיוּ וְאֶל־לִהְיוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתֵנוּ):</p>	<p>(לשבת): אֶל־לִהְיוּ וְאֶל־לִהְיוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתֵנוּ):</p>	<p>(לשבת): אֶל־לִהְיוּ וְאֶל־לִהְיוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתֵנוּ):</p>	<p>אֶל־לִהְיוּ וְאֶל־לִהְיוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתֵנוּ</p>
<p>קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתוֹ חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.</p>	<p>קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתוֹ חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ</p>	<p>קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתוֹ חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.</p>	<p>קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתוֹ חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ</p>
<p>(לשבת): וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֶל־לִהְיוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיְנוּחֻ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ)</p>	<p>(לשבת): וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֶל־לִהְיוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיְנוּחֻ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ).</p>		
<p>וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.</p>	<p>וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת</p>	<p>וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.</p>	<p>וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.</p>
<p>כִּי אֵתָה סֵלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלוֹ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶל־אֶתָּה):</p>	<p>כִּי אֵתָה אֶל־לִהְיוּ אֶתָּה וְדַבְּרֶךָ אֶמֶת וְקִיָּם לְעַד.</p>	<p>וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֶל־לִהְיוּ. (לשבת): בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן. (לשבת: שְׁבִיט ו') מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ וַיִּשְׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ:</p>	<p>וְהִנְחִילֵנוּ ה' אֶל־לִהְיוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ. וַיְנוּחֻ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ</p>
<p>בְּאִי מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִלֶּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְשֶׁךָ (לשבת: הַשְּׁבִיט ו') יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכְּפוּרִים:</p>	<p>בְּאִי מִלֶּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מִקִּדְשֶׁךָ (לשבת: הַשְּׁבִיט ו') לְיִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכָרוֹן:</p>	<p>בְּאִי מִקִּדְשֶׁךָ (לשבת: הַשְּׁבִיט ו') יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:</p>	<p>בְּאִי מִקִּדְשֶׁךָ הַשְּׁבִיט:</p>

מלכות

Jeremiah 27

5. I have made the earth, the man and the beast that are upon the ground, by my great power and by my outstretched arm, and have given it to whom it seemed proper to me. 6. And now I have given all these lands to the hand of Nebuchadnezzar the king of Babylon, my servant; and the beasts of the field have I given him also to serve him.

(A) Samuel I Chapter 8

(1. And it came to pass, when Samuel was old, that he made his sons judges over Israel. 2. And the name of his firstborn was Joel; and the name of his second, Abijah; they were judges in Beersheba. 3. And his sons walked not in his ways, but turned aside after unjust gain, and took bribes, and perverted judgment. 4. Then all the elders of Israel gathered themselves together, and came to Samuel to Ramah, 5. And said to him, Behold, you are old, and your sons walk not in your ways; now make us a king to judge us like all the nations. 6. But the thing displeased Samuel, when they said, Give us a king to judge us. And Samuel prayed to the Lord. 7. And the Lord said to Samuel, Listen to the voice of the people in all that they say to you; for they have not rejected you, but they have rejected me, that I should not reign over them.

19. And the people refused to obey the voice of Samuel; and they said, No; but we will have a king over us; 20. That we also may be like all the nations; and that our king may judge us, and go out before us, and fight our battles.

Samuel I Chapter 12

1. And Samuel said to all Israel, Behold, I have listened to your voice in all that you said to me, and have made a king over you. 2. And now, behold, the king walks before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you; and I have walked before you from my childhood to this day. 3. Behold, here I am; testify against me before the Lord, and before his anointed; whose ox have I taken? or whose ass have I taken? or whom have I defrauded? whom have I oppressed? or from whose hand have I received any bribe to blind my eyes with? and I will restore it to you. 4. And they said, You have not defrauded us, nor oppressed us, neither have you taken anything from any man's hand. 5. And he said to them, The Lord is witness against you, and his anointed is witness this day, that you have not found anything in my hand. And they answered, He is witness.

6. And Samuel said to the people, It is the Lord that advanced Moses and Aaron, and who brought your fathers out of the land of Egypt. 7. And therefore stand still, that I may plead with you before the Lord concerning all the righteous acts of the Lord, which he did to you and to your fathers. 8. When Jacob came to Egypt, and your fathers cried to the Lord, then the Lord sent Moses and Aaron, who brought forth your fathers out of Egypt, and made them live in this place. 9. And when they forgot the Lord their God, he sold them to the hand of Sisera, captain of the army of Hazor, and to the hand of the Philistines, and to the hand of the king of Moab, and they fought against them. 10. And they cried to the Lord, and said, We have sinned, because we have forsaken the Lord, and have served Baalim and Ashtaroth; but now save us from the hand of our enemies, and we will serve you. 11. And the Lord sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you from the hand of your enemies on every side, and you lived safe. 12. And when you saw that Nahash the king of the Ammonites came against you, you said to me, No; but a king shall reign over us; when the Lord your God was your king.

8. ירמיהו פרק כז

(ה) אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבִזְרוּעֵי הַנְּטוּיָה וַיִּנְתְּנֶיהָ לְאִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵינַי: (ו) וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתֵן לְיָד נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נֹתַתִּי לוֹ לְעַבְדּוֹ:

9. שמואל א פרק ח

(א) וַיְהִי כִּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשֶׂם אֶת־בָּנָיו שְׁפֹטִים לְיִשְׂרָאֵל: (ב) וַיְהִי שֵׁם שְׁפָטָם הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מְשֻׁנְהוֹ אַבִּיָּה שְׁפֹטִים בְּבָאָר שֶׁבַע: (ג) וְלֹא־הָלְכוּ בְּנָיו בְּדַרְכּוֹ בְּדַרְכֵי וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ־שֹׁחַד וַיִּטּוּ מִשֹּׁפֵט: פ
(ד) וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה: (ה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקֵן וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עִתָּה שִׁמְהֵלְנוּ מֶלֶךְ לְשֹׁפְטֵנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם: (ו) וַיַּרְע הַדָּבָר בְּעֵינָיו שְׁמוּאֵל כִּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנֵה־לָנוּ מֶלֶךְ לְשֹׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל־יְקֹוֹק: פ
(ז) וַיֹּאמֶר יְקֹוֹק אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֵלַיךְ כִּי לֹא אֶתֶּךָ מָאֲסוּ כִּי־אֶתִּי מָאֲסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם: [...]

(ט) וַיִּמְאֲנוּ הָעָם לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם־מֶלֶךְ יִהְיֶה עֲלֵינוּ: (כ) וַהֲיִינוּ גַם־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם וְשֹׁפְטֵנוּ מִלְּכָנוּ וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מִלְחַמְתָּנוּ:

10. שמואל א פרק יב

(א) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקוֹלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאֶמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: (ב) וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מֵתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאֲנִי זָקֵן וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַיָּם אֶתְכֶם וְאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: (ג) הֲנִנִּי עֵנּוּ בִּלְגָד יְקוֹק וְנִגַּד מְשִׁיחוֹ אֶת־שׂוֹרֹ מִי לְקַחְתִּי וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי וְאֶת־מִי עֲשִׂיתִי אֶת־מִי רִצּוֹתִי וּמִי־מִי לְקַחְתִּי כִּכָּר וְאֵלִים עֵינֵי בּוֹ וְאֲשִׁיב לָכֶם: (ד) וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשִׂיתָנוּ וְלֹא רִצּוֹתָנוּ וְלֹא־לְקַחְתָּ מִי־אִישׁ מְאוּמָה: (ה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְקוֹק בְּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מְצַאתֶם בְּיַדִּי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עַד: פ

(ו) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם יְקוֹק אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מִשְׁהָ וְאֶת־אֲהָרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ז) וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְאֲשַׁפְטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְקוֹק אֵת כָּל־צַדִּיקוֹת יְעַקֵּב מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־יְקוֹק וַיִּשְׁלַח יְקוֹק אֶת־מִשְׁהָ וְאֶת־אֲהָרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבוּ בְּמִקּוֹם הַזֶּה: (ט) וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְקוֹק אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶת־בְּנֵי סִיסְרָא שָׂרֵצְבָא חֲצוֹר וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחַמוּ בָּם: (י) וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְקוֹק וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְקוֹק וְנַעֲבַד אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעֲשֻׁתְרוֹת וְעַתָּה הֲצַלְנוּ מִיַּד אֱיִבֵינוּ וְנַעֲבַד: (יא) וַיִּשְׁלַח יְקוֹק אֶת־יִרְבֵּעֵל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֱיִבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתִּשְׁבוּ בְּטוֹחַ: (יב) וַתֵּרְאוּ כִּי־נִחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לֵי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְקוֹק אֱלֹהֵיכֶם מִלְּכָכֶם:

זכרונות

Esther 6:1

That night the king's sleep was restless, and he said to bring the book of records, the chronicles, that they be read before the king.

11. אסתר ו:א

בַּלַּיְלָה הַהוּא נִדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהַבִּיא אֶת־סֵפֶר הַזְּכוֹנוֹת דְּבַר־יְמֵים וַיְהִי נִקְרָאִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:

12. ר' יוסף נחמיאש אסתר ו' א' (מתלמידי הרא"ש)

וענין הבאת ספר הזכרונות, שחשב שאם היה אמת עצת המן ואסתר שאי אפשר שלא יהיה בעבדיו אוהב אותו יודיענו. שוב חשב, שמא גמלני אדם טובה ולא גמלתיו כהנה, מיד ויאמר להביא את ספר הזכרונות.

Breishit 40

(13) In another three days Paroh will lift up your head and return you to your post and you will place Paroh's cup into his hand as was your former custom when you were his cupbearer. (14) But, if you would keep me in mind with you when it will be well with you, please do me a kindness and **make mention of me to Paroh** and take me out of this house. (15) For indeed, I was stolen from the land of the Hebrews, and here, too, I did not do anything that they should have put me into the pit."

13. בראשית מ

(יג) בַּעֲוֹדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פָרְעֹה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיבֶךָ עַל־כַּנְּךָ וְנִתְּתָ כוֹס־פָּרְעֹה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ: (יד) כִּי אִם זָכַרְתָּנִי אִתָּךְ כַּאֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וְעָשִׂיתָ־נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פָּרְעֹה וְהוֹצֵאתָנִי מִרַחֲבֵי הַיָּדָה: (טו) כִּי־גָנַב גָּבַבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרָיִם וְגַם־פָּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר:

REMEMBRANCE

You remember the deeds done in the universe and You recall all the creatures fashioned since earliest times. Before You all hidden things are revealed and the multitude of mysteries since the beginning of Creation, for there is no forgetfulness before Your Throne of Glory and nothing is hidden from before Your eyes. You remember everything ever done and not a single creature is hidden from You. Everything is revealed and known before You, HASHEM, our God, Who keeps watch and sees to the very end of all generations, when You bring about a decreed time of remembrance for every spirit and soul to be recalled, for abundant deeds and a multitude of creatures without limit to be remembered. You made this known from the beginning of creation and You revealed it from earliest times. This day is the anniversary of the start of Your handiwork, a remembrance of the first day. For it is a decree for Israel, a judgment day for the God of Jacob. Regarding countries, it is said on this day which is destined for the sword and which for peace, which for hunger and which for abundance; and creatures are recalled on it to remember them for life or death. Who is not recalled on this day? For when the remembrance of everything fashioned comes before You: everyone's deed and mission, the accomplishments of man's activity, man's thoughts and schemes, and the motives behind man's deeds.

14. זכרונות

אֵתָה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְקֹד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאשִׁית. כִּי אֵין שְׂכַחָה לְפָנֵי כְּסֵא כְבוֹדְךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְדְ עֵינֶיךָ: אֵתָה זֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעָל. וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ: הַכֹּל גְּלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ ה' אֱ־לֵהִינוּ, צוּפָה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חוֹק זְכוֹנוֹ לְהַפְקִד כָּל רוּחַ וְנַפֶּשׁ. לְהַזְכֵּר מַעֲשֵׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תִּכְלִית: מִרְאשִׁית כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ, וּמִלְפָּנֵים אוֹתָה גְלִיתָ. זֶה הַיּוֹם תִּחַלֵּת מַעֲשֶׂיךָ, וְזָכוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֹא־לֵהִי יַעֲקֹב: וְעַל הַמַּדִּינוֹת בּוֹ יֹאמֶר אֵיזוֹ לַחֲרָב, וְאֵיזוֹ לְשָׁלוֹם, אֵיזוֹ לְרָעָב, וְאֵיזוֹ לְשִׁבְעַ, וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ לְהַזְכִּיר לְחַיִּים וְלַמּוֹת. מִי לֹא נִפְקֵד כֹּהֵיּם הַזֶּה. כִּי זָכַר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ וְעֲלִילוֹת מַצְעָדֵי גְבַר. מִחֻשְׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ:

Blessing 3

You are holy and Your Name is awesome, and there is no god other than You, as it is written: HASHEM, Master of Legions, will be lofty in judgment, and the holy God will be sanctified in righteousness. Blessed are You, HASHEM, the holy King.

15. ברכת קדושת השם

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱ־לוֹה מִבְּלַעֲדֶיךָ, בְּכַתוּב, וַיִּגְבַּה ה' צָבָ־אוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהֵא־ל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. בְּרִיךְ אַתָּה ה', הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

משפט איוב

Iyov 8

(1) Then Bildad the Shuhite answered and said: (2) How long will you speak these things, seeing that the words of your mouth are as a mighty wind? (3) Does God pervert judgment? Does the Almighty pervert what is right?

16. איוב פרק ח

(א) וַיַּעַן בִּלְדָד הַשׁוּחִי וַיֹּאמֶר: (ב) עַד אֵן תִּמְלַל אֱלֹהִים וְרוּחַ כְּבִיר אִמְרֵי כִיד: (ג) הֲאֵל יַעֲוֹת מִשְׁפָּט וְאִם שְׁדֵי יַעֲוֹת צְדָקָה?

Iyov – Judgement, ch. 9

(1) Then Iyov answered and said: (2) Indeed, I know that it is so; and how can man be just with God? (3) **If one should desire to contend with Him, he could not answer Him one in a thousand.** (4) He is wise in heart, and mighty in strength; who has hardened himself against Him, and remained sound? (5) Who removes the mountains and they do not know, Who overturns them in His anger. (6) Who shakes the earth out of her place, and its pillars tremble. (7) Who commands the sun, and it does not shine, and seals up the stars. (8) Who alone stretches out the heavens, and treads upon the waves of the sea. (9) Who makes the Bear, Orion, and the Pleiades, and the chambers of the south. (10) Who does great things past finding out, marvelous things without number. (11) Lo, He goes by me, and I do not see Him. He passes on also, but I do not perceive Him. (12) Behold, He snatches away, who can hinder Him? Who will say to Him: 'What do You do?' (13) God will not withdraw His anger; under Him the helpers of Rahab stoop. (14) **How much less shall I answer Him, and choose out my arguments with Him? (15) Whom, even were I right, I would not answer; I would have to make supplication to Him that is my own judge. (16) If I had called, and He had answered me, I would still not believe that He would heed my voice.** (17) He that could break me with a tempest, and multiply my wounds without cause; (18) that will not allow me to take my breath, but fills me with bitterness. (19) If it is a matter of strength, lo, He is mighty! And if of justice, who will appoint me a time? (20) Though I am righteous, my own mouth shall condemn me; though I am innocent, He shall prove me perverse. (21) I am innocent — I do not know myself; I despise my life. (22) It is all one — therefore I say: He destroys the innocent and the wicked. (23) If the scourge slay suddenly, he will mock at the calamity of the guiltless. (24) **The earth is given into the hand of the wicked; He covers the faces of its judges; if it is not He, who then is it?** (25) Now my days are swifter than a runner; they flee away, they see no good. (26) They sweep away like reed ships; as the vulture that swoops on the prey. (27) If I say: 'I will forget my complaint, I will put off my sad countenance, and be of good cheer', (28) I am afraid of all my pains, I know that You will not hold me guiltless. (29) I shall be condemned; why then do I labor in vain? (30) If I wash myself with snow water, and make my hands clean with lye; (31) yet You will plunge me in the ditch, and my own clothes shall abhor me. (32) For He is not a man, as I am, that I might answer Him, that we might come together in judgment. (33) **There is no arbiter between us, that might lay his hand upon us both. (34) Let Him take His rod away from me, and let His terror not make me afraid; (35) then I would speak, and not fear Him; for I am not so with myself.**

Unetaneh Tokef

Let us now relate the power of this day's holiness, for it is awesome and frightening. On it Your Kingship will be exalted; Your throne will be firm with kindness and You will sit upon it in truth. It is true that You are the One Who judges, proves, knows, and bears witness; Who writes and seals, (counts and calculates), Who remembers all that was forgotten. You will open the Book of Chronicles – it will read itself, and everyone's signature is in it.

Rambam Teshuva 3:4

Even though the blowing of the shofar on Rosh HaShanah is a Biblical decree, it hints at something, i.e., "Wake up, sleepers, from your sleep! And slumberers, arise from your slumber! Search your ways and return in *teshuvah* and remember your Creator!

17. איוב פרק ט'

(א) וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר :
 (ב) אֲמַנְם יָדַעְתִּי כִּי כֹחַ וּמַחַ יִצְדַק אֲנוֹשׁ עִם אֱלֹהִים :
 (ג) אִם יִחַפֵּץ לָרִיב עִמּוֹ לֹא יַעֲנֶנּוּ אַחַת מִנִּי אֲלֶיךָ :
 (ד) חֲכָם לֵבָב וְאֲמִיץ כַּחַם מִי הַקֹּשֶׁה אֲלֵי וַיִּשְׁלָם :
 (ה) הַמַּעֲתִיק הַרִים וְלֹא יָדְעוּ אֲשֶׁר הִפְכָם בְּאַפוֹ :
 (ו) הַמַּרְגִּיז אֲרָץ מִמִּקְוָמָה וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן :
 (ז) הָאֲמֹר לַחֲרָס וְלֹא יִזְרַח וּבַעַד כּוֹכְבִים יִחַתֵּם :
 (ח) נֹטֵה שָׁמַיִם לְבָדוֹ וְדוֹרֵךְ עַל בְּמַתֵּי יָם :
 (ט) עֹשֶׂה עֵשׂ כְּסִיל וְכִימָה וְחֹדְרֵי תַמָּן :
 (י) עֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר :
 (יא) הוּא יַעֲבֵר עָלַי וְלֹא אֲרָאָה וְיִחַלְף וְלֹא אֲבִין לוֹ :
 (יב) הוּא יִחַתֵּף מִי וְשִׁיבֵנו מִי יֹאמֶר אֲלֵינוּ מַה תַּעֲשֶׂה :
 (יג) אֲלוֹהֵי לֹא יִשִּׁיב אִפּוֹ תַחֲתָיו שְׁחָחוּ עֲזָרֵי רְהֹב :
 (יד) אֵף כִּי אֲנֹכִי אֶעֱנֶנּוּ אֲבַחְרָה דְּבָרֵי עַמּוֹ :
 (טו) אֲשֶׁר אִם צִדְקָתִי לֹא אֶעֱנֶה לְמַשְׁפָּטֵי אֶתְחַנֵּן :
 (טז) אִם קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי לֹא אֲאָמִין כִּי יֵאָזִין קוֹלִי :
 (יז) אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָה שׁוֹפְנִי וְהִרְבֵּה פִּצְעֵי חַגְמִים :
 (יח) לֹא יִתְנֶנִּי הַשֵּׁב רוּחִי כִּי יִשְׁבַּעֲנִי מִמַּרְרִים :
 (יט) אִם לֶכַח אֲמִיץ הִנֵּה וְאִם לְמַשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי :
 (כ) אִם אֶצְדַּק כִּי יִרְשִׁיעֵנִי תָם אֲנִי וַיַּעֲקֹשְׁנִי :
 (כא) תָם אֲנִי לֹא אֲדַע נַפְשִׁי אֲמַאֵס חַיִּי :
 (כב) אַחַת הִיא עַל כֵּן אֲמַרְתִּי תָם וְרָשָׁע הוּא מְכַלֵּה :
 (כג) אִם שׁוֹט יָמִית פְּתָאִם לְמַסַּת נְקִים יִלְעַג :
 (כד) אֲרָץ נִתְּנָה בְּיַד רָשָׁע פְּנֵי שִׁפְטֵיהָ יִכְסֶה אִם לֹא אֲמוֹא מִי הוּא :
 (כה) וַיָּמִי קִלּוֹ מִנִּי רַץ בְּרָחוּ לֹא רָאוּ טוֹבָה :
 (כו) חָלְפוּ עִם אֲנִיּוֹת אֲבָהּ כְּנֶשֶׁךְ יָטוּשׁ עָלַי אֲכַל :
 (כז) אִם אֲמַרִי אֲשַׁפְּחָה שִׁיחִי אֶעֱזָבָה פְּנֵי וְאֲבַלְיָנָה :
 (כח) יִגְרָתִי כָל עֲצַבְתִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא תִנְקֶנִּי :
 (כט) אֲנֹכִי אֲרָשָׁע לָמָּה זֶה הֶבֶל אֵינְעִי :
 (ל) אִם הִתְרַחֲצֵתִי בְּמֵי שֶׁלֶג וְהִזְכֹּתִי בְּבַר כֶּפֶי :
 (לא) אֲזִי בִשְׁחַת תִּטְבַּלְנִי וְתַעֲבוּנֵי שְׁלֵמוֹתִי :
 (לב) כִּי לֹא אֵישׁ כְּמִנִּי אֶעֱנֶנּוּ נְבוֹא יִחַדּוּ בְּמַשְׁפָּט :
 (לג) לֹא יֵשׁ בְּיַמֵּנוּ מוֹכִיחַ יִשֵּׁת יָדוֹ עַל שִׁנְיָנוּ :
 (לד) יִסֹר מַעֲלֵי שִׁבְטוֹ וְאִמְתּוֹ אֵל תִּבְעַתְּנִי :
 (לה) אֲדַבְרָה וְלֹא אִירָאוּנִי כִּי לֹא כֵן אֲנֹכִי עַמּוּדִי :

18. תפלת ונתנה תקף

וַיִּתְּנָה תִּקְוַת קִדְשֵׁי הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִים. וּבּוֹ תִּנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ. וַיִּכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסָאֲךָ. וְתִשָּׁב עָלַי בְּאַמֶּת: אֲמֵת כִּי אֶתָּה הוּא דִּין וּמוֹכִיחַ וְיֹדֵעַ וְעַד. וְכֹתֵב וְחוֹתֵם (וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה). וְתִזְכֹּר כָּל הַנְּשָׁכָחוֹת. וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוּרוֹת. וּמֵאֲלֵינוּ יִקְרָא. וְחוֹתֵם יָד כָּל אָדָם בּוֹ.

19. רמב"ם הלכות תשובה פרק ג הלכה ד

אֵף עַל פִּי שְׁתִּיקִיעַת שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה גְּזֵרַת הַכְּתוּב רָמַז יֵשׁ בּוֹ כְּלוֹמַר עוֹרוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁנִתְכֶם וְנִרְדַּמְתֶּם הִקְיִצוּ מִתְרַדְמַתְכֶם וְחַפְּשׂוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וְחִזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה וְזָכְרוּ בּוֹרְאֵכֶם.